

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΘ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1755	Κυριακὴ Ἁγίων Πάντων (Α' Ματθαίου) 10 Ἰουνίου 2012	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Μεγάλοι αὐτοί, μικρὸς ὁ Χριστός!...

«Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἴον ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος» (Ματθ. 10,37)

Οποιος, ἀγαπητοί μου, ἀκούση τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ εὐαγγελίου, μπορεῖ νὰ σκανδαλισθῆ, νὰ νομίση ὅτι ἡ πίστι μας εἶνε ἐναντίον τοῦ γάμου, τῆς οἰκογενείας, τῶν γονέων, τῶν παιδιῶν. Ἄλλὰ τὸ νόημα τῶν λόγων αὐτῶν τοῦ Κυρίου εἶνε πολὺ διαφορετικόν. Θὰ προσπαθῆσω νὰ δώσω τὴν ὀρθὴ ἔννοιάν τους σύμφωνα μετὰ τὴν ἔρμηνείαν τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄν ἀνοίξουμε, ἀγαπητοί μου, τὴν ἀγία Γραφή, θὰ δοῦμε ὅτι ὁ Κύριος εἶνε ἐκεῖνος ποὺ **θέσπισε τὸ θεσμὸ τῆς οἰκογενείας**. Αὐτὸς ἐφτείαξε τὰ δύο φύλα, «ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς» (Ματθ. 19,4. Μάρκ. 10,6), δημιούργησε τὸν ἄντρα καὶ τὴ γυναῖκα. Αὐτὸς ἔνωσε τὸ πρῶτο ἀντρόγυνο καὶ εἶπε «**Ἀυξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς**» (Γέν. 1,28· 9,1,7). Αὐτὸς ἔδωσε τὴν ἐντολὴ νὰ σέβωνται οἱ ἄνθρωποι τοὺς γονεῖς· «**Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου...**» (Ἐξ. 20,12. Δευτ. 5,16).

Κι ὅταν ὁ Θεὸς ἔγινε ἄνθρωπος ἐδῶ στὴ γῆ, πολλὰ φορὲς **τίμησε τὴν οἰκογένειαν**. Γεννήθηκε ἀπὸ κόρη παρθένο γιὰ νὰ τιμήσῃ τὴν παρθενικὴ ζωὴ, ἀλλὰ καὶ ἀρραβωνιασμένη γιὰ νὰ τιμήσῃ τὸ γάμο· γεννήθηκε ὡς βρέφος γιὰ νὰ εὐλογῆσῃ τὴ γέννησιν τῶν παιδιῶν. Καὶ ὅταν κατόπιν βγήκε στὸ δημόσιον βίον, τὸ πρῶτον θαῦμα τοῦ ἔκανε στὸ γάμο τῆς Κανᾶ, ὅπου ἔκανε τὸ νερὸ κρασί. Ὁ Χριστὸς εἶνε ἐκεῖνος ποὺ πῆρε στὴν ἀγκαλιά του τὰ παιδιά, τὰ εὐλόγησε καὶ εἶπε· «**Ἄφετε τὰ παιδιά ἔρχεσθαι πρός με...**» (Μάρκ. 10,14). Καὶ ὅταν πάνω στὸ σταυρὸ μέσα σὲ φρικτοὺς πόνους ἔσβηνε ὅπως σβῆνει τὸ καντήλι, δὲν λησμόνησε τὴ Μητέρα του, ἀλλὰ φρόντισε γι' αὐτὴν καὶ εἶπε στὸν Ἰωάννη «**Ἴδου ἡ μήτηρ σου**»· κι ἀπὸ τὴν ὥρα ἐκείνη ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης παρέλαβε τὴν Παναγία ὑπὸ τὴν προστασίαν του (Ἰω. 19,27).

Δὲν εἶνε ἐπομένως ὁ Χριστὸς μας ἐναντίον

τῆς οἰκογενείας. Τότε λοιπὸν τί νόημα ἔχουν τὰ λόγια του «Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἴον ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος» (Ματθ. 10,37); Σημαίνουν τὸ ἐξῆς. «Ὅτι **παραπάνω ἀπ' ὅλα τὰ ἀγαπητά μας πρόσωπα πρέπει νὰ ἔχουμε αὐτόν.**

Γιατί; Διότι αὐτὸς **μᾶς ἀγάπησε** ἀπείρως περισσότερο κι ἀπὸ τὴ μάνα κι ἀπὸ τὸν πατέρα κι ἀπὸ κάθε ἄλλον. Γιὰ σκεφτῆτε. Ἀφοῦ μᾶς δημιούργησε ἀπὸ τὸ χῶμα, μᾶς ἔδωσε τὸ νοῦ, τὴ θέλησιν, ὅλο τὸ μεγαλεῖο τῆς ἀνθρωπίνης ὑποστάσεως. Αὐτὸς φρόντισε νὰ μᾶς βάλῃ ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸν θαυμάσιον πλανήτη, αὐτὸς «ἐποίησε πάντα τὰ ὠραῖα τῆς γῆς» (Ψαλμ. 73,17). Εἶνε μικρὸ τὸ ὅτι μόνο ἡ Γῆ –ἀπ' ὅ,τι λένε μέχρι στιγμῆς οἱ ἀστρονόμοι– εἶνε κατοικία κατάλληλη γιὰ τὸν ἄνθρωπο; Στὴ σελήνη ἀέρας δὲν ὑπάρχει, οἱ ἀστροναῦτες χρειάζονται φιάλες. Ἐδῶ λοιπὸν ἐφτείαξε ὄξυγόνο, νερά, πηγὲς καὶ ποτάμια, θάλασσες καὶ ὠκεανούς, φυτὰ καὶ ζῶα. Ὅπως τὸ ψάρι κολυμπᾷ στὴ θάλασσα καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ζῆσῃ ἔξω ἀπὸ αὐτὴν, ἔτσι κ' ἐμεῖς κολυμπᾶμε σ' ἓναν ὠκεανὸν θεῶν εὐεργεσιῶν.

Ἄλλὰ ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ δὲν ἐξαντλεῖται σ' αὐτά· προχωρεῖ ἀκόμη πιὸ πέρα, μολονότι δὲν τὸ αἰσθανόμεθα ὅσο πρέπει. Χριστέ, σ' εὐχαριστοῦμε γιὰ ὅλα αὐτὰ τὰ ἀγαθὰ· ἀλλὰ πάνω ἀπὸ τὰ ὑλικά εἶνε τὰ πνευματικά ἀγαθὰ. Ποιά εἶνε τὰ πνευματικά; Δὲν ὑπάρχει ζυγαριὰ νὰ τὰ ζυγίσῃ· καὶ ὅποιος αὐτὰ δὲν τὰ αἰσθάνεται, Χριστιανὸς δὲν εἶνε. Ποιά εἶνε ἡ μεγαλύτερη ἀπ' ὅλες τὶς εὐεργεσίες; Γιὰ νὰ τὴν παραστήσω ἔπρεπε νὰ ἦχω γλῶσσα ἀγγέλου καὶ ἀρχαγγέλου, γλῶσσα Χρυσσοστόμου. Ποιά εἶνε αὐτὴ ἡ δωρεὰ τοῦ Χριστοῦ; Ὅτι κατέβηκε ἐδῶ στὴ γῆ καὶ ταπεινώθηκε, φόρεσε ροῦχα ζητιάνου αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς ὅλου τοῦ κόσμου, ὅτι ἀγκάλιασε τὸν ἁμαρτωλὸ ἄνθρωπο, κι ὅτι

άνεβηκε στο σταυρό και έχυσε σταλαγματιά - σταλαγματιά τὸ πανάγιό του αἷμα, ἄνοιξε τὶς φλέβες του καὶ ράντισε ὀλόκληρο τὸν κόσμο. **Θυσιάστηκε γιὰ μένα τὸν ἁμαρτωλό,** ἔσχισε τὰ γραμμάτια τῶν ἁμαρτιῶν ὄλων μας, αὐτὸς εἶνε «ὁ αἵρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ψα.1,29). Κι αὐτά, ἐνῶ ἤμασταν ἀνάξιοι τῶν εὐεργεσιῶν του κ' ἔπρεπε ἡ γῆ ν' ἀνοίξη νὰ μᾶς καταπιῇ γιὰ τὶς ἀσέβειές μας. Ὅπως λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, «*συνίστησι τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε*» (Ρωμ. 5,8).

Ὅλα λοιπὸν ὅσα ἔχεις, στὸ Χριστὸ τὰ ὀφείλεις: τὰ μάτια ποὺ βλέπεις, τ' αὐτιά ποὺ ἀκοῦς, τὴν καρδιά ποὺ χτυπάει· ἂν ἔχης μάνα, ἂν ἔχης γυναῖκα πιστή, ἂν ἔχης ἄντρα φιλότιμο κ' ἐργατικό, ἂν ἔχης ἀγγελουδί στὴν κούνια, ἂν ἔχης μεγάλα παιδιά ποὺ προοδεύουν, ἂν ἔχης πατρίδα ἐλεύθερη, ὅλα αὐτὰ τὰ 'χεις ἀπ' τὸ Χριστό. Ἄν εἶσαι εὐγνώμων, ἂν ἔχης αἴσθημα καὶ καρδιά, ἀγάπησέ τον πάνω ἀπὸ κάθε τι. Αὐτὸς γιὰ σένα εἶνε τὸ πᾶν, εἶνε «ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος», ἢ «ἀρχή» καὶ τὸ «τέλος» (Ἀπ. 21,6· 22,13).

* * *

Καὶ ὅμως **κουκούτσι ἀγάπη στὸ Χριστὸ δὲν ἔχουμε.** Τρέχουν τὰ μάτια μας ὅταν ἀκούσουμε τὸ ὄνομα τῆς μάνας μας, χτυπάει ἡ καρδιά μας ὅταν ἀκούσουμε ὀνόματα ἄλλων προσώπων, ἀλλὰ δὲν συγκινούμεθα ὅταν ἀκοῦμε τὸ «ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα», τὸ ὄνομα τοῦ «*Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ*» (Φλ. 2,9-11). Τί μᾶς λένε ὅμως οἱ ἅγιοι Πάντες· Εἶνε ἁμαρτία, μεγάλη ἁμαρτία, ν' ἀγαπᾶς τὸ Χριστὸ λιγώτερο ἀπὸ κάτι ἄλλο. Ἄν ἀγαπᾶς τὸ Χριστὸ λιγώτερο ἀπὸ κάποιο ἄλλο πρόσωπο ἢ πρᾶγμα, δὲν εἶσαι δίκαιος. Αὐτὸ λέει σήμερα τὸ εὐαγγέλιο.

Καὶ ἐκφράζεται ἔτσι ὁ Χριστός, γιὰτὶ συμβαίνουν **παράδοξα περιστατικά.** Ὁ πατέρας π.χ. πιέζει τὸ παιδί του νὰ μὴν πηγαίνει στὴν ἐκκλησία ἢ στὸ κατηχητικὸ ἢ στὴν ἐξομολόγησι, ἐνῶ τ' ἀφήνει ἐλεύθερο νὰ πηγαίνει σὲ παιχνίδια διασκεδάσεις καὶ θεάματα· ἡ μάνα δὲν ἀφήνει τὴν κόρη της νὰ διαβάζη Εὐαγγέλιο καὶ θρησκευτικὰ βιβλία ἢ νὰ συχνάζη στὴν ἐκκλησία καὶ νὰ κἀνη προσευχή καὶ νηστεία, τὴ σπρώχνει ὅμως σὲ ἄνομες σχέσεις, στὴν ἀτιμία καὶ τὴ διαφθορά. Ἄν λοιπὸν ἓνα παιδί ἢ μιὰ κόρη ἔχη τέτοιους γονεῖς, τότε τὸ εὐαγγέλιο συνιστᾶ· Μὴν τοὺς ἀκοῦς, προτίμησε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, φύλαξε τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ μας. Αὐτὸ ἔκαναν οἱ ἅγιοι Πάντες ποὺ ἐορτάζουν σήμερα.

Ἄν διαβάσουμε τοὺς βίους τῶν ἁγίων, θὰ δοῦμε ὅτι ὅλοι, ἄντρες γυναῖκες καὶ μικρὰ

παιδιά, ἀγάπησαν τὴ μάνα τους, τὸν πατέρα τους, τὰ παιδιά τους, τὶς γυναῖκες τους, γιὰτὶ ὁ Χριστιανισμὸς ἴσον ἀγάπη, ἀλλὰ παραπάνω ἀπ' ὅλα ἀγάπησαν τὸ Χριστό. **Διαβάστε τὸν βίο π.χ. τῆς ἁγίας Βαρβάρας.** Ἦταν μιὰ κοπέλλα μὲ ὅλα τὰ χαρίσματα καὶ τὶς ἀρετές, σωματικές καὶ πνευματικές. Ἀλλὰ ὁ πατέρας της μισοῦσε τὸ Χριστό, κι ὅταν ἀντιλήφθηκε πὼς ἡ κόρη της εἶνε Χριστιανὴ ἔκανε σὰ λυσσασμένο σκυλί. Πῆγε ὁ ἴδιος καὶ τὴν κατήγγειλε στοὺς εἰδωλολάτρεις, προέτρεπε τὸ δικαστὴ νὰ τὴν τιμωρήσῃ, καὶ πέτυχε νὰ τὴν βάλουν στὴ φυλακή. Ὁ ἴδιος κατόπιν τὴν κυνήγησε πάνω στὰ βουνὰ, καὶ τέλος πῆρε τὸ σπαθὶ ἀπὸ τὸ δῆμιο καὶ τὴν ἔσφαξε μὲ τὸ χέρι του. Ἀλλὰ ἄνοιξε κάτω ἡ γῆ καὶ ἔπεσε κεραυνὸς καὶ τὸν ἔκανε κάρβουνο. Ἡ ἁγία Βαρβάρα παραπάνω ἀπ' ὅλα εἶχε τὸ Χριστό.

* * *

Αὐτὸ, ἀδελφοί μου, ποὺ ἔγινε τὴν ἐποχὴ τῆς ἁγίας Βαρβάρας, γίνεται καὶ σήμερα. Μὴ κοροῖδεύμαστε, μὴ ξεγελιώμαστε. Ἀμφιβάλλω ἂν ὑπάρχη χριστιανοσύνη στὸν κόσμο. «Ἀγάπη» ὑπάρχει πολλή, μιὰ ψεύτικη ἀγάπη, ἓνας ἔρωτας χυδαῖος. Δὲν ὑπάρχει ἡ ἀγάπη στὸ Χριστό. Κι αὐτὸ εἶνε τὸ πιὸ βαρὺ. **Ἡ πιὸ μεγάλη ἁμαρτία** στὸν κόσμο δὲν εἶνε τὸ ἂν ἔκλεψες ἢ ἐπόρνευες ἢ ἐμοίχευες κ.τ.λ.· ἢ πιὸ μεγάλη ἁμαρτία εἶνε ὅτι δὲν ἀγαπᾶς τὸ Χριστό. Τὰ μάτια μας πολλές φορές κλαίνε γιὰ πράγματα ἐπίγεια, γιὰ τὸ Χριστὸ πόσες φορές ἔκλαψαν;

Ἄν ἀγαποῦμε τὸ Χριστό, ἐμπρὸς ἄς καταπολεμήσουμε τοῦλάχιστον τὴ **βλασφημία** τῶν θείων. Μὴν ἀνέχεσαι νὰ βλασφημῆται τὸ ὄνομά του σὺ ὁ ἐργάτης ἀπὸ τὸν προϊστάμενό σου, σὺ ὁ ὑπάλληλος ἀπὸ τὸν τμηματάρχη ἢ τὸν διευθυντὴ σου, σὺ ὁ στρατιώτης ἀπὸ τὸν δεκανέα ἢ τὸν ἀξιωματικό σου. Ἄν ἀγαπούσαμε τὸ Χριστό, μέσα σὲ εἰκοσιτέσσερις ὥρες θὰ εἶχαμε φράξει τὰ στόματα τῶν βλασφημῶν.

Ἄχ, Χριστέ, δὲν σ' ἀγαποῦμε. Ἄν βλασφημῆση κανεὶς τὸν ἀνώτατο ἄρχοντα, ἔχει ὀχτῶ μῆνες φυλακή· ἐσένα ὅμως σὲ καθυβρίζουν χωρὶς νὰ φοβοῦνται συνέπειες. Γι' αὐτὸ εἶπα καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνω· μεγάλοι αὐτοὶ (οἱ βασιλιάδες, οἱ πρίγκιπες, οἱ πρωθυπουργοί, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων...) – μικρός, πολὺ μικρὸς ὁ Χριστός· καὶ μεγάλη ἡ μάνα μας – μικρή, πολὺ μικρὴ ἢ Παναγία μας. **Ἄς ζητήσουμε συγχώρησι.**

Νὰ γίνουμε Χριστιανοί. **Ν' ἀγαποῦμε τὸ Χριστό.** Νὰ θυσιάζουμε τὴ ζωὴ μας γιὰ τὰ μεγάλα καὶ ὑψηλά, γιὰ νὰ ἔχουμε τὴν εὐλογία τοῦ Χριστοῦ καὶ Πάντων τῶν ἁγίων· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**